

D. 23/9/85 - 1505

Slovenska Država

Štev. 1

CHICAGO, 25. JULIJA 1950

Letnik I.

KAJ HOČEMO?

Boriti se hočemo za slovenske pravice, da bo tudi naš slovenski narod dosegel to, kar že imajo najbolj zaostali in analfabetški azijski narodi: svojo politično i narodno svobodo v svoji lastni državi.

Borili se bomo zato, da bo kulturni slovenski narod stopil v krog ostalih kulturnih narodov s svojim imenom, svojimi možmi, ki so predstavniki in voditelji tega naroda.

Borili se bomo, da ne bo nikdar več sveti simbol slovenske samobitnosti, slovenska zastava od tujcev prepovedana, opljuvana i onečaščenana. Da ne bo slovenska mladina nikdar več biti s puškinimi kopiti žandarjev in policajev, ker nosi na prsih njen sveti simbol.

Borba gre za tem, da ne bo nikdar več izbrisano iz zemlje ime naše rodne zemlje, Slovenije, vse prepojene s krvjo in znojem naših prednikov.

Nočemo, da se še enkrat ponovi, da bi se na slovenskih šolah prepovedalo brati slovenske pisatelje, ki povečujejo našo rodno grudo, — "nebesa pod Triglavom"; da bi bilo prepovedano petje slovenskih domoljubnih pesmi, kot se je to godilo v letih 1929—35.

Hočemo, da bo slovenska mladina, če bo že treba, služila v slovenski vojski, kateri bodo zapovedovali slovenski častniki, brez psovanja slovenske matere in umiranja v malaričnih krajih nekje na jugu Balkana.

To je naše hotenje, da bo vsak pošteni Slovenec imel kruh in človeka vredno življenje, da bo lahko živel v svoji domovini brez preganjanja in zapostavljanja.

Smo proti tisočericim krivicam, ki so se nam godile in smo jih trpeli, čeprav jih nekateri danes hočejo pozabiti.

Nikdar več pod tujca, njegovo komando in izkoriščanje. Kaj nam je bil monarhistični Beograd vemo mi, kaj je komunistični Beograd, vedo naši bratje in sestre v domo-

Z današnjo številko "SLOVENSKA PRAVICA" postaja "SLOVENSKA DRŽAVA" — Čeprav majhen, ima slovenski narod pravico do popolne narodne samostojnosti. Najpopolnejša oblika narodne samobitnosti je pa lastna narodna država. Karkoli hočemo, za karkoli se borimo in s komurkoli sodelujemo, mora imeti svojo podlago v naši najosnovnejši pravici: v lastni DRŽAVNI SAMOSTOJNOSTI. Lastna SLOVENSKA DRŽAVNOST je NAŠA PRAVICA; naša dolžnost je, da to našo pravico javno proglasimo in da se za to našo pravico borimo. "SLOVENSKA DRŽAVA" naj bo zato izraz volje vseh zavednih Slovencev doma in v tujini, izraz volje vseh, ki se zavedajo, da mora slovenski narod biti "NA SVOJI ZEMLJI SAM SVOJ GO-SPOD."

"SLOVENSKA DRŽAVA" naj bo nosilec naše narodne volje in naše narodne zavesti; naj bo temelj za podvige vseh, ki slovensko mislijo, čutijo in govore; in naj bo neustrašen boritelj za neokrnjenost in politično neodvisnost slovenskega ozemlja. Ob enem pa naj bo VZPODBUDA njim, ki se za to pravico že borijo; naj bo BODRILO njim, ki to pravico žele; in predvsem OPO-MIN vsem, ki na to osnovno slovensko pravico pozabljaajo in jo zapostavljajo.

vini, ko ječe pod komunistično beograjsko diktaturo, ko morajo kakor tlačani graditi takozvani "novi" Beograd, dočim so še danes, po petih letih doma razvaline, povzročene od okupatorja, pa tudi od komunistov samih.

Kateri Slovenec nam more očitati, da naša borba ni opravičena, ali da nimamo pravice, potegovati se za resnično narodno svobodo?

Kdo so oni, katerim je to delo trn v peti in bi ga radi zavrli? Kje ste Judeži, ki na ukaz tujega gospo-

(Nadaljevanje na 2. str.)

Trst - Slovenija - Avstrija

(Od našega sodelavca v Španiji)

Mislím, da se ne motím, ko trdim, da smo Slovenci spet na pravi poti, ker ponovno govorimo o Trstu kot o tistih pljučih, s katerimi more bo brezdvomno umiral in ne prestonáš narod zadihati in brez katerih pil prag provincianalizma in bano vinstva v sebi primerno državno tvorbo. Kako tudi naj bi Slovenci ne govorili o Trstu, saj tvorimo že nad tisoč let poleg Italijanov najvažnejši del tržaškega prebivalstva, saj je Trst že od dolgih tisoč let nazaj obdan od kompaktne in popolnoma slovenske zemlje, ki je poleg ostalega tudi edini pas, kjer se slovenska zemlja dotika z Jadranom in tako tvori edino slovensko obalo. S tem je Trst seveda tudi edino važno slovensko pristanišče in vsem nam, ki smo študirali mednarodno pravo je jasno, da morje in pristanišče za kateri koli narod ni kaprica, pač pa najvažnejši faktor za njegovo gospodarsko in trgovsko življenje. Prav je torej, da govorimo o Trstu kot o tisti izhodiščni in centralni točki, ki bi nam po vsej logiki že danes morala pomeniti prvi korak k ustvarjanju bodoče slovenske države. Taka Slovenija s Trstom seveda ni le slovenska zahteva, je hkrati zahteva tudi centralno-evropske ekonomije, in prav ta okolnost je tisto gibalo in tista olajševalna okolnost, ki nam pri delu za tako slovensko državno tvorbo lahko izredno pomaga. Preustvarjanje bodoče Evrope ne bo nikakor moglo mimo tako važnega činitelja mednarodne ekonomije, kot je olajšava dostopa k morju in s tem svetu in prometu kontinentalnih srednje-evropskih držav. Zanimivo in važno za nas pri tem pa je, da so se mnenja precejšnjega števila političnih pisateljev tik pred zaključkom ali takoj po koncu druge svetovne vojne izjavljala v korist Avstrije, češ da bi Trst po vsej pravici moral pripasti njej, ker da ga pač najbolj potrebuje. Kaj bi to za Slo-

(Nadaljevanje na 2. str.)

SLOVENIJA - AVSTRIJA

vem, da ni bilo, nam je lahko kaj hitro jasno. Zato pa je naloga slovenske politike v tem, da svetu enkrat za vselej jasno pove, da je vsa tragika slovenstva prav v tem, da je naš lep pa drobni in nepoznani košček slovenske zemlje tisti, ki zapira germanstvu pot do Jadrana. Dati Avstriji Trst in z njim najvažnejši del slovenske zemlje, ki bi ji dunajski despoti v skladu s tradicijo in svojo vsenemško mentaliteto po svoje merili usodo in skopo rezali kruh svobode, je danes utopija. Avstrija se je po zadnji vojni tega dobro zavedala in na mirovni konferencah takih zahtev niti stavila ni, ker so si njeni politiki poleg drugega bili tudi v svesti, da bodo celo koroški Slovenci izrazili svojo zahtevo, odtrgati se od države, ki jim nikdar ni nehala biti tuja in trpka mačeha, da bi tako mogli z brati s Štajerske in Kranjske deliti skupno usodo državnega izživljanja.

Tragika slovenstva, sem dejal, je v tem, da na stisnjeni in prehodni zemlji zapira dostop nemštvu na Jadran. "Naša nemška in ponemčena gospoda si je v glavo zbila, da je njena slavna naloga, nemški jezik in nemško kulturo vse do sinjega Jadrana razprostraniti", je opozarjal noviški dopisnik že leta 1861. Kranjski Nemci pa so po naročilu Dunaja neposredno ponavljali ter v "Triester Zeitung" pisali: "Deutschland wird und kann auch nicht darauf verzichten; den der Besitz Krains ist nothwendig, un die Verbindung mit der Adria herzustellen . . ." Trst in Jadran sta bila vzrok, da je vse prizadevanje ustavno se preosnavljajoče Avstrije šlo za tem, da gre nemštvo brez ozira na slovenstvo in preko Slovencev kot premajhnega in neznatnega naroda svojo nemoteno pot do Jadrana. Vse rešitve, ki jih je stara Avstrija iskala in našla, da bi z njimi zadovoljila v letu revolucije prebujene narode, ki so bili opora habsburškega žezla, so prezrle Slovence: dualizem, trializem in pentarhija. Celo federalistični načrt za preureditev monarhije z dne 16. oktobra 1918, s katerim je cesar Karol hotel rešiti že potapljavajočo se in že razpadajočo monarhijo, je

pozabil Slovence in ni predvideval zanje niti avtonomije, kaj šele posebno državno enoto. Zakaj? Nemška Avstrija ni dvomila v uspeh germanizacije, ki je brazdo za brazdo požirala zibelko slovenstva — Koroško, ki se je bila vgnezdila in utrjevala na Spodnještajerskem in ki ji je na Kranjskem služila vsa stara nemška in ponemčena gosposka plast, nemško ali ponemčeno uradništvo in nezavedno meščanstvo. Tako podminiranemu slovenstvu je prav zaradi tega in v upanju, da bo na vse zadnje slovenstvo le utonilo v germanstvu, Avstrija odrekala pravico do vseh kulturnih ustanov, ki bi bile zmožne do vrha napolniti z narodnim duhom napol prazno telo slovenskega kulturnega in političnega telesa. Prav zaradi te praznine je tudi slovenstvo v Trstu vse do osemdesetih let izginjalo v italijanskih vodah ter dalo italijanstvu Trsta toliko slavljenega mučenca in sina slovenske dorenberčanke, Oberdanka, dalo Stopariča, Slataperja in toliko drugih. Nemški Avstriji je bilo po godu, da slovenstvo v Trstu izginja, ker je računala, da bo Trst — pol italijanski otok v slovenskem kopnem in pravem morju postal žarišče slovensko-italijanskega antagonizma, ki bo omogočal pospešeno ponemčevanje slovenskih dežel. Slovenska politika iz onih let se je tega dobro zavedala, toda vstajajoča in združujoča se Italija, (ki si je že l. 1866 prilastila Slovensko Benečijo) ji je jasno začrtala pot avstrijskega okvirja, ker je podzavestno slutila, da se bodoča borba za Jadran med nemštvom in italijanstvom more razviti le preko slovenske zemlje, kar bi utegnulo povzročiti uničenje malega slovenskega naroda. Dr. Toman je 1861 jasno povedal v dunajskem parlamentu: "Češkemu in slovenskemu narodu, da se ohrani, je vse ležeče na tem, da se močna Avstrija vzderži, zakaj Čehe ni volja, da bi jih velika Nemčija potopila; mi Slovenci pa bi tudi ne hotli gledati in terpeti, da bi med Nemcom in Lahom se čez našo deželo in čez naše kosti boj unel za Jadransko morje in bi nas požerl". Zato bo odslej slovenska politika iskala novih poti: borba za pravice in enakopravnost slovenstva bo u-

spešna le, če se nasloni na ostale južno-slovanske narode ter vzajemno z njimi nastopa pred dunajskimi despoti. Zato Slovenci žele, da bi čim več južnih Slovanov prišlo pod Avstrijo. Nekaka zveza z njimi bi jim torej omogočila dosego že 48. leta začrtanega slovenskega cilja: **narodno državo Slovenijo**. Nekaka Ilirija (več ali manj isto kot poznejša Jugoslavija) jim torej ni bila nikak cilj, pač pa le sredstvo za dosego svojega cilja. Že 1849 je Andrej Einspiler — in kdo bi si upal dvomiti v njegovo slovenstvo!) — pisal v Cigaletovo "Slovenijo": "Avstrija, mila Avstrija! Spoznaj enkrat svoj poklic in značaj: obrni svoje oči proti tistim goram, od katerih zgodaj sonce priplava . . . Zato Avstrija noter do Balkana!" in še celih 20 let pozneje je v "Novicah" zatrjeval Bleiweis, "da pač želimo, da bi južno slovanski bratje prišli skupaj s Slovenci doseči korak za korakom svoje pravice in uresničili svoj cilj: **narodno državo Slovenijo**."

KAJ HOČEMO?

darja pljujete na slovensko čast in naše mučence — našo poklano narodno vojsko?

To hočemo povdariti: Slovensko ljudstvo ne bo šlo nikdar več v temnico, nikdar več pod oblast kakega diktatorja. Na slovenskih tleh in slovenski zemlji bo odločalo slovensko ljudstvo. Slovenski narod si bo po svojih, na demokratični način izvoljenih zastopnikih sam postavljaj zakone, za denar slovenskega ljudstva pa bo raslo in se večalo narodno gospodarstvo.

Slovenci, Slovenke! Veste za trpljenje in solze slovenskega naroda. S skupnimi močmi hočemo doseči, da bo naša ljuba Mati SLOVENIJA rešena komunističnega tiranstva. Ko bo zlomljeno komunistično tiranstvo, pa naj svobodno zavihra čista, neomadeževana slovenska zastava svobodne slovenske države.

Podprite nas v tem prizadevanju, podprite v tej borbi, ki je tudi vaša borba. Podprite tudi list, ki širi in zagovarja misel svobodne Slovenske Države.

Živela svobodna država Slovenija!
B. Šč.

Duhovni svetnik -**ANTON MERKUN -
zlatomašnik**

V nedeljo 16. julija je bila v Barbertonu, Ohio velika slovesnost. Nekdanji homški župnik in poznejši župnik v Dobrepoljah, preč. gospod duhovnik svetnik ANTON MERKUN je obhajal zlatomašni jubilej. Daleč od ljubljene domovine, kateri je posvetil vse svoje moči in vso ljubezen, daleč proč od torišča njegove neumorne delavnosti. Slavnostni govor je imel sam prevz. g. škof Gregorij Rožman. Sv. Oče pa je poslal jubilanu čestitke in svoj blagoslov.

Preobširno za naš list bi bilo pisati o delu jubilantov. Tako vsestransko je, tako pestro, tako blagodejno. "Trije so, ki so na mene odločilno vplivali", tako je gospod svetnik večkrat dejal: "Veliki voditelj Slovencev, Ev. Krek, vladika Jeglič in pa v sluhu svetosti umrli prelat Janez Kalan".

Po vzgledu teh velikih mož v duhovnem in političnem oblikovanju slovenskega naroda, je tudi Rev. A. Merkun zastavil svoje delo. Zmožnosti mu ni manjkalo. Z bistrim očesom je spoznal najvažnejše potrebe ljudstva. Prisluhnil je utripu ljudske duše in delal po najboljših močeh in zmožnostih. Edini cilj mu je bil: Lepša bodočnost Slovencev. Bog, narod, Cerkev, to so mu bili in so mu še, najvažnejše postavke, in katerih gradi vsa svoja, včasih naravnost smela prizadevanja.

Neumorni zadružni delavec je priklical v življenje in jih tudi spretno in nesebično vodil mnoge zadrage. Vneto se je udeleževal na prosvetnem polju, hoteč narod kulturno dvigniti. Dva spomenika sta, ki pričata o tej njegovi vnemi: Prosvetni dom na Homcu in pa Jakličev dom v Dobrepoljah. Za misijone se je zavzemal kot malokdo. Knobleharjev zavod v Dravljah je sad njegove vneme. Na uboge in revne je mislil po vzgledu božjega Samaritana. Ne samo mislil, tudi delal in žrtvoval. Kamor ni segla njegova beseda, tja so šle njegove knjige, spisi in listi. Tudi na tem polju ima zaznamovati gospod svetnik mnoge lepe uspeha. Ni prostora, da bi naštevali vse, kar je izšlo izpod njegovega peresa. Mnogo gradiva pa gospod gotovo hrani še v svojih predalih.

V boju proti največji zmoti sedanjega časa, brezbožnemu komunizmu, je gospod svetnik Merkun mnogo storil zlasti s peresom v medvojnih letih 1941-45. — Komunistično barbarstvo je mnogo spomenikov njegove delavnosti uničilo.

L. 1947 je Rev. Merkun prišel kot begunec iz Italije v Barberton, k svojemu nečaku, župniku Matiju Jagru. Tudi v Ameriki ni miroval. Kot vodja Škofa Borage Pomoči je mnogo storil za slovenske begunce. Mnogim je pomagal v stiskah, bodisi v begunskih taboriščih, bodisi tudi v stari domovini. Mnogo duhovnikov se ima prav njemu zahvaliti, da so prišli v Združene države. Žal, da pri svojem ne-

POPOLNA EDINOST

"Duhovno življenje" — slovenski duhovni mesečnik, ki izhaja v Buenos Aires-u, ter ga izdaja duhovniški konzorcij in urejuje Ladislav Lenček, CM, je v svoji aprilski številki s posebnim tiskovnim povdarkom objavil sestavek dr. Miha Kreka pod naslovom "Vstanimo z Gospodom".

Hvalevredno je, da najdejo poklicni politiki čas za duhovno razmišljanje. Gotovo je, da zaradi posebne odgovornosti političnega dela in zaradi specifične tostranske težnosti političnega udejstvovanja politični aktivisti potrebujejo posebno globoko versko zasidranost. Ni si mogoče zamisliti katoličana-politika, ki bi ne iskal v intenzivnem verskem in duhovnem življenju ravnovesja med svojim minljivim političnim poklicem in svojo neumrljivo dušo.

Napaka pa je v tem. Ljudje ne pričakujejo in ne želijo, in politično drugače misleči ne prenesejo, da bi politik stopil na prižnico in od tam kot verski strokovnjak učil verske resnice in dolžnosti ter pravila duhovnega življenja. Za to ima Cerkev posvečene in izšolane duhovnike in njim v pomoč, svoje cerkvene in verske organizacije. Katoličanu-politiku pristoji in od njega se pričakuje, da svojo moralno in duhovno vrednost izpriča na tistem življenjskem terenu, kjer se giblje triindvajset ur svojega dneva, t. j.

sebičnem delu ni našel onega razumevanja, kot bi ga človek, ki želi bližnjemu le dobro, pričakoval.

Gospod svetnik je pa tudi goreč prijatelj tiste slovenske smeri, ki vidi našo rešitev le v suvereni slovenski državi. Zelo ga boli razcepljenost, ki vlada med antikomunističnimi Slovenci. Trudil se je in se še trudi, da bi se vsi antikomunistični Slovenci znašli na vseslovenskem narodnem programu, pozabili na medsebojna trenja in začeli složno delati, da se uredi naš slovenski sen — slovenska država. Želel je, da bi si ob njegovi zlati maši podali roke vsi, ki hočejo slovenskemu narodu res dobro. Pa mu ni uspelo. Ni našel potrebnega razumevanja, niti dobre volje.

Ob zlatem jubileju čestita jubilanu naš list z iskreno željo, da bi dočakal še biserni jubilej, zlasti pa, da bi se mu izpolnila njegova najljubša, najbolj negovana želja, videti slovenski narod svoboden, združen v Suvereni slovenski državi. ro.

v svojih političnih ciljih in metodah.

Kolikor poznamo versko-duhovne liste po svetu, in tudi predvojne v Sloveniji, nismo nikjer drugje zasledili podobnega primera. Običaj je bil v Sloveniji, in deloma tudi drugod, da so tudi predstavniki političnega življenja od Novem letu, ali včasih tudi za Veliko noč, napisali nekaj vzpodbudnih misli preko njihovega političnega okvira. A take prispevke sta objavljala "Slovenec" in "Domoljub", ne pa "Bogoljub" in "Glasnik".

Dr. Krek končuje svoje misli v "Duhovnem življenju" z apelom, da bi "vkljub vsem nasprootvanjem ohranili edinstvo slovenskega katoliškega naroda". Le česa si vsi krščansko misleči in čuteči Slovenci bolj želimo kot te temeljne duhovne edinstvo našega naroda. Toda iz krščanskega nauka in iz katastrofalnih preizkušenj, skozi katere smo morali iti, pa tudi vemo, da je tako duhovno edinstvo naroda mogoče doseči ali ohraniti edino-le, če je jasno in resnično omejena na nesporne verske resnice in krščanska življenjska načela. Toda kadar to kočljivo krilatice "katoliške edinstvo" rabi politik in to celo potem, ko je v svojem političnem glasilu že svojo politiko poenačil s "slovensko katoliško skupnostjo" — potem nam pač ni mogoče šteti v zlo, ako ta apel razlagamo kot politično propagando pod plaščem verskih svetinj, ki gre v škodo verski in duhovni edinstvo našega naroda.

Dr. Ciril Žebot

Nevarnost za mir na Balkanu. Ko se vrši prava "vroča" vojna v Koreji, dovršujejo Rusi ob jugoslovanski meji zadnje priprave, da čimprej sprožijo vojni stroj tudi na Balkanu. Morda tega ne bodo storili sami neposredno, marveč bodo nahujskali spet svoje satelitske države, da bodo eno zagodle nepokornemu Titu. Tito se tega zaveda, zato se je udeležil ameriške proslave neodvisnosti 4. julija, pa tudi jugoslovansko časopisje je naenkrat začelo ugodno pisati o ameriški intervenciji v Koreji. Gotovo zato, da bi stric Sam v slučaju nevarnosti vzel v zaščito tudi Titovo Jugoslavijo.

Kaj je novega po svetu?

Vojna v Koreji. Oči vsega sveta so obrnjene v Korejo. Severno korejska republika, ki je pod vplivom Moskve, je napadla južno korejsko republiko, ki je pod vplivom Amerike. Predsednik Združenih držav Truman, je odločno nastopil proti komunistični agresiji in ukazal, da letalstvo in mornarica priskočita na pomoč napadeni južni Koreji. Nekaj dni nato je Truman odredil, da posežejo v boje tudi suhozemne čete. Vrhovni poveljnik vseh ameriških vojnih sil je MacArthur. Varnostni svet Združenih narodov je odobril ameriški možati korak, le jugoslovanski delegat je glasoval proti in s tem podprl sovjetsko osvojevalno politiko. Boji se vrše z vso ogorčenostjo. Zaenkrat so komunistični osvajalci v premoči. Imajo najboljše orožje vseh vrst, od letal do 600 tonskih tankov, kar je vse ruskega izvora. Amerika je mobilizirala 635.000 vojakov v starosti od 19 do 25 let. Komunistična rdeča armada bo kmalu doživljala težke čase.

Eisenhower je govoril v Valley Forge, Pa. pred 47.000 skavti: "Odlok, da se pomaga južnim Korejcem, je bil neizogiben. Zdaj moramo ta naš odlok izvesti s pomočjo vseh sredstev, ki so v to potrebna. Vodimo borbo med dvema sistemoma življenja. Eden od teh sistemov je sistem svobode, v katerem mi živimo, drug sistem je v komunistični doktrini absolutne diktature. Izid te borbe je za nas in za našo bodočo življenjskega pomena. Vsakdo, ki se preda komunizmu in njegovim načelom, je sovražnik Amerike".

Dr. Vladko Maček pristal na obnovo Jugoslavije, tako poroča "Croatia Press". Dr. Maček je mnenja, da bi se naj po zlomu Titove Jugoslavije ostvarile tri narodne edinice, od katerih bi vsaka v začetnem stadiju enakopravno sodelovala v vodstvu tekočih skupnih poslov. Nalogačasne vlade, sestavljene iz teh nacionalnih edinic (Slovencev, Hrvatov in Srbov. Kje pa so Črnogorci in Makedonci? Op. Ur.), bi bila pripraviti ustavotvorno skupščino. Vsaka od gori navedenih edinic bi naj svobodno potom

svoje ustavodajne skupščine odločala, ali želi ostati v skupni jugoslovanski državi ali ne. V slučaju, da vse edinice pristanejo na skupno državno obliko, mora začasna vlada odrediti medsebojne odnose teh nacionalnih edinic ali držav in obliko države.

Exkralj Peter je prišel v začetku julija na nekajdnevni obisk v Chicago. Kaj in koga je iskal v Chicagu, ne vemo.

Srbski politiki pozvani v USA. Bivši srbski politiki, kateri živijo kot emigranti v Evropi, so bili pred kratkim pozvani, da pridejo v USA. Med pozvaniim so iz Londona: Slobodan Jovanovič, Milan Gavrilovič, Radoje Knežević, Krsta Miletič, Miloš Bobič, Božidar Vlajič; iz Pariza so bili pozvani: Bogdan Lekič in Miloš Trifunovič. Verjetno zato, da se bodo razgovarjali o reševanju aktualnih "jugoslovanskih" problemov.

IZ UPRAVE LISTA:

Naročniki, ki so doslej dobivali "Slovensko Pravico" in jo plačali, imajo s tem že tudi plačan naš novi list "SLOVENSKA DRŽAVA". One, ki naročnine doslej še niso poravnali, pa prosimo, da to storijo čimprej. Naročnina znaša za USA letno \$1.20, za Kanado \$1.50, za Argentino 18 pesov, za Brazilijo 50 cruzeirov, za Anglijo pol funta, za Avstrijo 15 šilingov, za Avstralijo L 1.

Dopisnike prosimo, da pošiljajo le kratke članke, ker nam gre trda za prostor. Dopisi morajo biti pisani, če le mogoče, s strojem. V tem slučaju le na eni strani in z razmaknjenimi vrsticami. Članke za vsak naslednji mesec je treba poslati uredništvu vsaj do zadnjega v mesecu (za avgust vsaj do 30. julija).

Naslov uredništva in uprave je: "Slovenska Država", 2217 So. California Ave., Chicago 8, Ill., USA.

Kdor nam pridobi vsaj tri nove naročnike, ki bodo list plačali, bo dobival list do konca leta zastonj. Pošljite nam naslove Vaših prijateljev in somišljenikov.

ZASTOPSTVO 'SLOVENSKE BESEDE' V USA.

Naročnikom "Slovenske Besede" v USA sporočamo, da je prevzel za-

stopstvo tega lista Mr. Mirko Geračič, 2217 So. California Ave., Chicago 8, Ill. Sprejema naročnino in nove naročnike.

Uprava 'Slovenske Države' ima v zalogi lepe slovenske povesti in slovenske razglednice s slovensko-angleškim besedilom. Pišite po nje.

Iz Chicage in okolice

Nova maša v Lemontu. V nedeljo 9. julija je pristopil k oltarju božjemu novomašnik, frančiškan, p. Bazilij. Novomašni pridigar je bil prevzv. g. škof dr. Rožman. Bilo je veličastno slavlje, kakršnega menda Lemont še ne pomni. Od blizu in daleč so prispeli romarji, da prisostvujejo novi maši. Iz Clevelanda je poseben bus pripeljal člane Zvezde slovenskih mož in fantov. Lepo število romarjev je bilo tudi iz Barbertona. Celo iz daljnega Ambridge-a smo opazili zastopnike. Novomašnika je pozdravila Štefka Tašnerjeva, katera mu je izročila darilo "novih Amerikancev" — novomašni križ. Vsa dopoldanska slovesnost se je vršila pri lurški votlini. Na predvečer pa so romarji zakurili slovenski kres.

Smrtna kosa. Dne 3. julija je umrla Mrs. Julia Gottlieb, soproga poznanega slovenskega cvetličarja in izdajatelja slovenskega družinskega mesečnika, Mr. John Gottlieba. Pokopana je bila 7. julija. Preostalim naše sožalje.

Pri Svetem Štefanu se vsako nedeljo pri pol 11 maši zbere kar čedna družba "novih" Amerikancev, ki po stari slovenski navadi po maši pri cerkvi malo pomodrujejo, si povedo novice, ali pa potožijo svoje težave. Iz daljne Caroline je pred enim mesecem prišla v Chicago Tašnerjeva družina. Ko so prišli sem, so dejali: "Sedaj smo šele prišli v Ameriko. V Carolini nismo o Ameriki skoraj nič vedeli". Lepo je, da si "novi" medsebojno pomagajo. Tako je tudi prav. V skupnosti in slogi je moč. Pohvalno moramo omeniti tudi stare slovenske ameriškanske rojake. Vedno imajo odprto oko, pa tudi srce za potrebe "novih". Med obojimi je lepo soglasje.